

ועדה לקליטת עליה

ח' תשרי, תשפ"ו
30 ספטמבר, 2025
סימוכין: 2025-0103-779

דוח משיבה מספר 6 של הוועדה לקליטת עליה שהתקיימה ביום רביעי, כ"ד באלול תשפ"ה (17.09.2025)

השתתפו:	מר שמואל מרציאנו מר אדיר שוורץ מר יהודה אלכסנדר פרוידגר	משנה לראש העיר, יו"ר הוועדה סגן ראש העיר חבר הנהלה (מ"מ חגית משה)
לא השתתפו:	מר אלחנן מנחם גרוסבוים מר אהרון דוד בלומנשטוק מר יוסף חיים מועלם מר יוחנן ויצמן גב' לורה ורטון	משנה לראש העיר חבר הנהלה חבר הנהלה חבר הנהלה חברת הנהלה
נכחו:	מר גיל ריבוש מר פנחס גלינקביץ גב' ז'רובסקי אלנה גב' עדנה דרנל גב' עינת בן יהודה גב' אלה חודוס גב' עינת בן יהודה גב' גלית זומר גב' סמדר יוסף עו"ד דן בן טל מר יגאל שטיינמן גב' ויולטה רמזוב גב' מרינה גוטגרץ מר ישראל כהן ג'רוב מר אלי גרוב גב' עדן אליאס גב' אפרת מילס גב' שוסטרמן סבינה מר אלכסנדר שטיינגאוז גב' מאיה וקסלר	סמנכ"ל העירייה וראש מינהל לשירותי קהילה מנהל הרשות העירונית לקליטה ועליה יועצת ראש העיר לענייני קליטה ועליה ממונה על המחלקה לגיל השלישי מנהלת מחלקה בכירה לקליטה בשכונות מנהלת מחלקה בכירה לקהילות ותרבות עולים מנהלת מחלקה בכירה לקליטה בשכונות מנהלת מחלקה בכירה לעידוד עליה רפרנטית בכירה לחוזים והתקשרויות ראש צוות בכיר ליעוץ אגפים, אגף ייעוץ וחקיקה מנהל תחום רווחה ומיצוי זכויות עולים, רשות הקליטה מנהלת מוקד קליטה לב העיר מנהלת תחום קליטת עולים אמנים, רשות הקליטה מנהל תחום קליטה ועידוד עליה מנהל פרויקטים, תוכניות לעידוד עליה מנהלת מערכת CRM מדריכה ומנהלת מוקדי קליטה בשכונות מדריכה ומנהלת מוקדי עליה בשכונות רכז פרויקטים עו"ס לעולים דוברי רוסית

ועדה לקליטת עליה

רכזת ניו מדיה	גב' קרינה בטירוב
מנהלת מרחב ירושלים משרד הקליטה	גב' אווה כהן
מנהלת מרכז קליטה אולפן עציון	גב' זיוה אברהמי
מנהלת אולפן בית העם	גב' כנרת בר
פרויקטורית לדוברי צרפתית	גב' לבנה אלטר
פרויקטורית לדוברי אנגלית	גב' מיכל קאהן
פרויקטור לדוברי אנגלית	מר גבריאל בניאלי
פרויקטורית לדוברי רוסית	גב' גלינך צביאטקין
פרויקטור לדוברי ספרדית	מר אריאל אשכנזי
פרויקטור לדוברי רוסית	מר דניאל גריץ
רכזת אולפן בית העם	גב' שני בן דוד
רכז תחומים עולי צרפת	מר יוסי מיימון
רכזת תוכניות המשך	גב' אביגיל נכטיגל
רכזת תוכניות עולים	גב' סופיה רזומוביץ
עו"ס אולפן ציון	גב' טליה יוסף
מורה באולפן בית העם	גב' חנה אריאב
מורה באולפן בית העם	מר אלכס דרמן תוסטרמן
מדריך חברתי אולפן עציון	מר עזרא ציבפל
מדריכה באולפן עציון	גב' יהודית עמר
עוזר למשנה ראש העיר, שמואל מרציאנו	מר יונתן אמויאל
עוזר למשנה ראש העיר, שמואל מרציאנו	מר אברהם אבי חדאד
עוזרת למנהל רשות הקליטה	גב' מכלוף אתי

מזכירת הוועדה: חנה הרצל

ועדה לקליטת עליה

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. דברי פתיחה

א. מר שמואל מרציאנו, משנה לראש העיר ויו"ר הוועדה

יו"ר הוועדה, מר שמואל מרציאנו פתח את הישיבה וברך הנוכחים.

מר מרציאנו הביע את הערכתו לכלל הנוכחים על עבודתם המסורה והדגיש את חשיבות המוכנות וההיערכות הנדרשת לקראת קליטת העליות הבאות. כמו כן התייחס להחמרת האנטישמיות בתפוצות, אשר בעקבותיה צפויות להיות עליות בהיקף גדול יותר.

ב. סיכום שנה - מר פיני גלינקביץ, מנהל רשות הקליטה

מר פיני גלינקביץ פתח בתודה והערכה לכלל צוות העובדים בתחום קליטת עליה ובמיוחד ליו"ר הוועדה, מר שמואל מרציאנו וציין לשבח את הפעילות והעבודה הטובה בשטח הגורמת לעידוד עליה.

בנוסף התייחס מר גלינקביץ לערך המוסף שהעולים תורמים לעיר והביע את נכונות העירייה להמשיך ולהעניק מעטפת תמיכה מלאה לעולים, בדגש תקופת המלחמה.

מר גלינקביץ סיכם את הפעילות הענפה בשנה חולפת זו וברך את הנוכחים לקראת השנה החדשה.

2. דיון בהשתתפות הנוכחים - סיכום שנה, סיפורי קליטה

הנוכחים שיתפו בסיפורים ובהצלחות מהשנה החולפת. בנוסף התייחסו לשיתוף פעולה החיובי שישנו בין הגורמים השונים, המוביל לתוצאות משמעותיות בקרב העולים ולקידום פרויקטים חדשים עבור מגוון העולים מכלל האוכלוסיות.

3. דברי סיכום - מר שמואל מרציאנו, משנה לראש העיר ויו"ר הוועדה

מר מרציאנו, יו"ר הוועדה הודה לכל המשתתפים וברך אותם לקראת השנה החדשה.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

בברכה,

שמואל מרציאנו
משנה לראש העיר
יו"ר הוועדה לקליטת עליה

ועדה לקליטת עליה – תמליל

מספר הוועדה : 6

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ד באלול תשפ"ה (17.09.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : אור בוזגלו

שעת תחילת הוועדה : 14:52

שעות סיום הוועדה : 15:56

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

פיני גלינקביץ':

הריני שמח לפתוח את ועדת העלייה והקליטה מספר שמשלבת גם הרמת כוסית וגם מפגש מקצועי על כל הנושאים שעל סדר היום. היושב ראש מתעכב ויגיע בדקות הקרובות, אבל מאחר ואנחנו בלוח זמנים די צפוף, אני, על פי ההנחיה אפשר לפתוח את הוועדה. אנחנו נדבר בהמשך, סדר היום הוא כזה שיש לנו פתיחה של היושב ראש, מנהל המינהל, חברי המועצה שנמצאים איתנו. אני קצת אדבר על השנה מבחינת הדברים שהיו השנה, נושאים חשובים שרוצה להדגיש. יהיה לנו סרטון קצר של כמה דקות, כשבע דקות של עולים חדשים שקצת יספרו למה הם בחרו את ירושלים ומה הם מרגישים שטוב ונחמד להם בעיר. אחר כך למעשה שלוש מנהלות המחלקה שלנו, כל אחת תספר על דברים חדשים שהיו במהלך התקופה האחרונה וחשוב לשתף אותם, כי את הדברים הרגילים ואת העשייה הנפלאה שיש כל הזמן, אנחנו מכירים ואתם בוודאי מכירים אותה. אז אני ארצה רק את הדברים החדשים והמיוחדים להדגיש. חבר המועצה,

יהודה פרוידיגר:

לא, סגן ראש העיר.

אדיר שוורץ:

אני.. שלום לכולם. אדיר שוורץ, סגן ראש העיר. רק רוצה, רציתי לבוא, להגיד לכולכם מילה טובה. אין ספק שירושלים נמצאת בתנופה של עלייה. העשייה הזאת כל כך-כל כך משמעותית, אני מכיר את זה מקרוב, תמיד ש.. אני חושב שגם שנה שעברה שנפגשו, אני תמיד מספר, שלום, זיוה.

זיוה אברהמי:

שלום לכולם. סליחה. יש פקקים בעיר.

פיני גלינקביץ':

ברוכים הבאים.

אדיר שוורץ:

תמיד אני מספר שאני בן של עולים חדשים ואני יודע כמה קשה ומורכב להגיע לארץ, ושגם עולים חדשים נשארים עולים לאורך הרבה-הרבה שנים ומעגלי התמיכה האלה הם מאוד-מאוד חשובים. אין ספק שכל מה שרשות העלייה והקליטה עושה כאן בעירייה זה חלק מאוד-מאוד חשוב בקליטה של עולים כאן לירושלים, אנחנו רוצים כמה שיותר עולים כאן בירושלים, עולים מכל ארצות העולם, זה גם צורך, זה נהיה צורך יותר ויותר גדול ואנחנו רוצים שלא רק יבואו מתוך איזשהו חשש שיש בבית, או מתוך אנטישמיות, או מתוך איזשהו אילוף, אלא שגם יבואו בשמחה ויבואו לירושלים, דווקא לירושלים. והעשייה שלכם, ללא ספק כל אחד ואחת מכם, תומכת בדבר הזה וזה הזדמנות גדולה להגיד לכם תודה על זה. אני יודע שלעבוד, להיות עובד בסוף בקצה, זה הרבה פעמים לא זוהר, זה הרבה פעמים רגע, ה-להתעסק עם הביורוקרטיות, להתעסק בזה, לפתור בעיות של אנשים,

לארגן את הדברים, והיכולת שלכם לגרום לכל הדברים האלה לקרות, היא בסוף, התמונה הגדולה מייצרת תמונה יפהפייה של העולים והעולות כאן בירושלים. תודה גדולה, המון המון המשך בהצלחה, שיחזרו כל החטופים שלנו הביתה.

כולם:

אמן.

אדיר שוורץ:

שתהיה לנו שנה טובה והכי חשוב שקטה.

כולם:

אמן.

פיני גלינקביץ':

תודה, אדיר, שאתה באמת, שותף ומגיע לאירועים רבים ושונים בשכונות, בעיר, במרכז ותודה על התמיכה. חבר המועצה, פרוידגר.

יהודה פרוידגר:

צהריים טובים. יהודה פרוידגר, חבר מועצה. לפיני יש לי נקודה חמה בלב והמון-המון שנים... ובכלל, למחלקה הזאת, לכל הרשות הזאת של הקליטה. אני חושב שזה המפגש, המפגש של העולים עם העיר, זה בעצם אתם המתווכים. אני רוצה רגע לספר איזושהי חוויה אישית. לפני בערך חודש, סוף התפילה בליל שבת בבית כנסת, אני גבאי, יוצא אחרון, הולך ככה לנעול את כל הדברים האחרונים, עומדת אישה צעירה, בסביבות גיל 30 משהו כזה, בפתח של הבית כנסת, מי, מה, מו. אני אסתר, יש לך איפה ללכת? איפה להיות? היא אומרת, אני גרה פה. לבד, משהו? כן. אמרתי לה, בואי, בואי אלינו לאכול בליל שבת, ארוחת ליל שבת. מאז היא כל הארוחות איתנו, נמצאת אצלנו המון. היא... ב', אני חווה איתה בגוף ראשון, מה שבאמת עולה, עובר עולה עם המון מורכבות. היא מאלבניה והייתה בגרמניה, ולמדה קצת באוניברסיטת חיפה ואלף ואחד דברים שהיא התגלגלה והיהדות שלה לא לגמרי ברורה, אז היא עוסקת גם בבירור יהדות וגם לקבל. בקיצור, ואני הולך איתה ל.. הייתי איתה פה במשרד הפנים ואני, אבל באמת יש לה, ארגנו בבית כנסת כמה אנשים שמזמינים אותה, ואני רואה כמה חשוב, כמה חשוב באמת העבודה שלכם. איך שאנשים מתקבלים, מה הדבר הראשון שהם רואים, איך הם מרגישים, מה הם נפגשים, איזה מעטפת יש להם. הם מרגישים שהם לא, אני רואה, ראיתי בעיניים שלה את התחושה הזאת שסוף סוף יש לה משהו שהיא לא כל הזמן בודדה והיא לא כל הזמן צריכה להסתדר עם שפה שהיא לא מבינה, עם בירוקרטיה שהיא לא מבינה, עם אלף ואחד דברים כאלה. ואני יודע איזה עבודה קשה אתם עושים לאורך כל השנה, בהמון-המון תחומים, חלק מהדברים שהרבה אנשים לא מכירים ולא יודעים. ואני רוצה באמת לברך אתכם על העשייה הענקית והנהדרת שאתם עושים. את פיני, את גיל שהוא

מלמעלה נותן את כל המעטפת והגב והגיבוי ובאמת, כל עובד ועובד וכל מנהלי המחלקה שכל הזמן עדיין חושבים מה עוד ומה לחדש ומה לעשות יותר נכון ומה לעשות יותר מדויק, ואיך להקים את זה יותר ואיך להביא עוד ועוד עולים לעיר, לעיר הזאת, לעיר היפה הזאת, ולעזור להם באמת, לא רק להביא אותם, אלא גם שירגישו פה טוב ושיחליטו ושיישארו כאן לגור בעיר הזאת. אז שנזכה גם בעזרת השם בשנה הבאה לחזק את המגמה הזאת, שיהיה באמת כמו שאדיר בירך, שיחזרו החטופים, שיהיה כבר סוף למלחמה הזאת, שהחיילים יחזרו לשלום, שכל הפצועים יחלימו ושיהיה שנה שגרה, כי השגרה היא גם חשובה כמובן לתחום הזה של העלייה. נכון יש כאלה שמגיעים דווקא לעזור ולתמוך, אבל יש אנשים שגם מגיעים כשיש רוגע. ושנזכה באמת לשנה של רוגע, לשנה של שגרה ברוכה ורגועה.

כולם:

אמן.

יהודה פרוידגר:

ושבאמת אז ביתר שאת וביתר עוז נביא עוד יותר עולים, כי האתגרים עכשיו עם כל ה.. כל האמירות על מדינת ישראל ברחבי העולם היא, הן עצובות וכואבות, אבל מבחינת עלייה הן פותחות פוטנציאל מאוד גדול שהלוואי שנדע למנף אותו לכיוון הבאת עוד אנשים טובים לעיר הזאת. אז שתהיה שנה טובה.

כולם:

שנה טובה.

שמואל מרציאנו:

מה זה?

יהודה פרוידגר:

פיני אומר דבר תורה אז הוא אחרון.

שמואל מרציאנו:

אה, הוא אחרון. מקווה שאני אדבר לפניו, שהוא מפחד שהוא יגיד אותו דבר, דבר תורה שאני הכנתי.

פיני גלינקביץ':

נשמע אותך.

שמואל מרציאנו:

טוב, שלום וברכה קודם כל, אני רוצה, מתנצל על האיחור, פעם ראשונה משמונה שנים שאני בעירייה שלקחתי מהבית להגיע לפה שעה. יצאתי בשתיים מבית וגן. וממש כל העיר פקוק, פשוט איום. קודם כל אני מאוד מתרגש, ועדה כזאת עם כל הצוות, ברשות פיני, סגן ראש העיר אדיר, יהודה חבר מועצה, וכל העובדים, כל אחד בתחום שלו. אז אני, אני אגיד דבר תורה ממש מאוד-מאוד קטן, כדרך אגב להגיד מה שרציתי להגיד לקראת שנה חדשה. אתם יודעים שעם ישראל הוא בנוי על 12 שבטים. יעקב מתי שהוא התחתן, הוא התחתן עם לאה ורחל ועם שתי שפחות, ולפי ההיגיון ולפי רוח הקודש, כל, היה ארבע נשים, כל אישה הייתה אמורה ללדת שלושה מה-12 שבטים, לחלק ל-4 זה שלוש. אז, ולאה נולד לה בן ראשון, שני, שלישי, ואחרי השלישי נולד הרביעי. הרביעי אמרה זה כבר, לא הגיוני, אני אמורה רק שלוש. רביעי זה כנראה על חשבון מישהו אחר. כתוב שם שהיא הפסיקה להודות ובגלל שהיא הפסיקה להודות אז היא הפסיקה ללדת. מפה אנחנו לומדים, כל דבר שאנחנו עושים ביהדות, אנחנו מודים, כן? אם זה בתפילה, או בברכת הגומל, מישהו שהוא חזר מאיזה נסיעה, תמיד גומרים את ההודיה ומיד מבקשים על העתיד. לומדים בתורה, אני לא אכנס.. אפשר לעשות הרצאה על זה, אבל לומדים שביהדות, מתי שאנחנו מודים על משהו, מיד צריך לבקש על העתיד. זה, זה הנוהל ביהדות. למה אני אומר את זה? קודם כל שזה סוף שנה ואנחנו יודעים ששנה היא שנה של אתגרים לגבי העלייה, וכל אחד אתם, כל אחד בתחום שלו, עם האתגרים שלו, וכמו שכל פעם אני רגיל להגיד שלעבוד בתחום של העלייה וקליטה זה צריך לעבוד עם לב, בדרך כלל רובם-רובם שנמצאים פה זה אנשים שהם בעצמם עלו לארץ, אז הם יודעים, מכירים את הקשיים, את הרגישות שיש בעלייה, אז יותר קל לעזור את השני, אז זה הזדמנות באמת להודות לכל אחד מכם, כל אחד מה שהוא עושה כל השנה, כדי שלהקל על ה.. להגיד שעלייה היא קלה זה לא נכון, זה גם אני, מתי שאני נמצא בצרפת אני מדבר על עלייה, אני אומר שזה לא קל אבל אנחנו תמיד עושים את המקסימום כדי להקל על העלייה. ושבוע שעבר הייתי בצרפת יומיים, ובאותו אירוע שהייתי, זה היה ב... היה אירוע באולם למעלה, ולמטה היה אירוע של עלייה, רק ...

דוברת:

יריד.

שמואל מרציאנו:

מה? יריד. היו אלף אנשים באולם, יש אנשים שרצו להיכנס, לא נתנו להם להיכנס, אני הייתי שם, ראיתי. לא נתנו להם להיכנס. אני דיברתי עם אנשים, חיכיתי לאירוע שהיה לי, הייתי מוזמן למעלה, אנשים שאף פעם, עד לפני חודשיים, אני מדבר על צרפת, לא יודע מה שאר העולם, אבל בצרפת אנשים שעד לפני חודשיים, לא היה להם בכלל לחשוב על העלייה, היו מצוין בצרפת, עובדים, עבודה, בית ספר, קהילה, הכל-הכל-הכל, בכלל לא היה בא להם לעשות עלייה בכלל. ולפני חודשיים גם האנשים האלו מתחילים לחשוב לבוא לארץ. אני, בלי להגזים, בואו נגיד, 50-60 טלפונים מאז החופש הגדול, אנשים שמתקשרים, מתייעצים, נכון ירושלים זה יקר, אבל אנשים רוצים לעלות, המצב באירופה, בצרפת במיוחד, וכל האמירות של הנשיא שם, אנשים מבינים שכבר אין מקום

בצרפת, אין עתיד בצרפת. שומעים דברים נוראים ששמענו לפני המלחמה השנייה, מלחמת העולם השנייה, אנשים מפחדים. אני, סתם שתבינו, יש אנשים שביקשו ממני שבוע שעבר, חזרתי מצרפת ביום חמישי, אנשים, תבינו איפה הראש עכשיו שלהם. האם אתה יכול לקחת לי כסף? אני רוצה להוציא כסף מהבנק, אם אתה יכול לקחת לי כסף קצת לארץ. בן אדם שאל אותי אם אני יכול לקחת כסף, הוא חושש, הוא רוצה כבר להוציא את הכסף מהחשבון שלו. אז אולי המצב לא כל כך דרמטי, אבל אם זה עולה להם על הראש, זאת אומרת ש.. אז היה גם אירוע, אם אני לא טועה, גם ביום חמישי? במרסיי ... וגם שם מפוצץ. אז זה מספרים שאף פעם לא הכרנו, אז בטוח שהעלייה היא, במיוחד של צרפת, כנראה היא תהיה גדולה בשנים הקרובות. אנחנו צריכים, אז זה ההודעה שאני רציתי להגיד לקראת סוף השנה, אבל כמובן אני מבקש שאנחנו צריכים להיות מוכנים, לראות איך אפשר להיערך. אנשים אולי... אולי... נכון, זה ה.. מה שמפריע, כאילו מה שעוצר להם לירושלים זה יותר ה.. הדירה, על מחיר הדירה, מחיר השכירות, אבל כמובן אנשים יגיעו לירושלים, אנחנו צריכים להיות מוכנים, להיערך ו.. אז לקחת, כאילו, לאגור, לשנה החדשה בעזרת השם הרבה כוחות. אז זה הזדמנות בשבילי להודות באמת כל אחד ואחד מכם, שאני מכיר פחות או לא, או יותר טוב, אבל כולם מתחת פניי שאנחנו ביחד בשיתוף פעולה מלא, ולהגיד לכם תודה, ואנחנו באמת שומעים בכל המקומות, אנשים באים, רוצים לדעת איך בירושלים איך אנחנו עושים, רוצים שגם בעיר שלהם יהיה אותו דבר, אנחנו באמת דוגמה לערים אחרות, יש לנו ברוך השם שם טוב, שם משמך טוב ויש לנו שם טוב על ה.. בירושלים, שהעבודה נהדרת, תמיד אפשר לעשות עוד יותר, זה מה שאני מברך, בעזרת השם, לקראת השנה החדשה שנוכל להיערך, לדעת שיהיה גל עלייה ממש גדול. אנחנו מקווים שיעלו הרבה לירושלים, זו המטרה שלנו. ואני מתפלל ל-השם שנוזכה לשנה, שנה הבאה שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה, הקדוש ברוך הוא ימלא כל משאלות ליבכם לטובה,

כולם:

אמן.

שמואל מרציאנו:

ומה שמייחד אותנו כולנו, זה המטרה הזאת, להקל על העולים, אז שיהיה לנו גם הצלחה רבה, גדולה, כדי להיות מוכנים לעזור למי שכבר נמצא ולהיערך לאנשים שגם יגיעו בעזרת השם בעתיד, וכמובן-כמובן כמו שיהודה אמר ומן הסתם גם אדיר, לא הייתי פה, אבל גם, אנחנו לקראת שנה חדשה, זה הזדמנות גם להתפלל שישלח רפואה שלמה הקדוש ברוך הוא, ישלח רפואה שלמה לכל החולים, כל הפצועים, שיחזרו בבריאות איתנה, וכמובן-כמובן לחטופים שלנו, שה-48 עדיין ביד של אויבים, שיזכו כבר לחזור ו.. לחזור לבית לא יודע איך באיזה מצב אבל שיחזרו לארץ בעזרת השם, וכמובן חושבים גם על כל החיילים שנמצאים על השטח, שבזכותם אנחנו יכולים לנהל חיים רגילים, אפשר להגיד, פה בארץ, אז הקדוש ברוך הוא ישמור עליהם, ושיחזרו כל אחד ואחד בטוב, בבריאות איתנה בעזרת השם.

כולם:

אמן.

שמואל מרציאנו :

ואני מאחל לכם וכל משפחותיכם שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.

כולם :

אמן, שנה טובה.

פיני גלינקביץ' :

אנחנו משתדלים לעשות כמצווה, וחשבתי שתחדד קצת את פרשת ניצבים עם העלייה לארץ וזה, אבל..

שמואל מרציאנו :

אז אמרתי לך...

פיני גלינקביץ' :

אני אשאיר את זה, אבל אנחנו מסיימים, אנחנו בדיוק הולכים לפי מה שאתה אומר.

יהודה פרוידגר :

אנחנו צריכים להגיד לכל הניצבים וילך.

פיני גלינקביץ' :

אנחנו מסיימים את התקציב וכבר מבקשים תקציב חדש, לקראת השנה הבאה, ואני אבקש מגיל.

גיל ריבוש :

טוב, שלום לכולם. מי שלא מכיר אותי, אני גיל, ראש מינהל קהילה. אני חושב שהנהלת העיר, ראש העיר, מחזיק התיק, חברי ההנהלה ובטח כל המנהלים המקצועיים, יודעים מה שאתם יודעים הרבה זמן, זה שהעולים החדשים זה אחת ההזדמנויות והכוח המניע והמפרה הכי גדולים בירושלים, ואנחנו משקיעים בזה הרבה, אבל אני רוצה רגע לדבר דווקא השנה על משהו אחר, וזה על עזרה למי שפה, למשפחות... השנה דווקא .. המלחמה נמשכה, היו הרוגים, כמות ההרוגים מהעולים חדשים או משפחות של עולים חדשים, אפילו לפני שבוע באירוע הנוראי ברמות, זה משהו שאתם מתמודדים איתו כל אחד בתחומי, מצב הלחץ והסטרס בקהילות של המשפחות בחוץ לארץ. כשקשה אז למי שקצת פחות מכיר או קצת פחות מעורה, יותר קשה מלכולם, ואתם יום-יום צריכים להתמודד עם זה, ורציתי להגיד תודה רבה ויישר כוח על הדברים האלה. תמיד אפשר לעשות עוד איזה סרטון מיתוגי לעיר ואפשר לעשות דוכן יפה ויריד, אבל בסוף מה שמעודד קליטה ובעיקר עלייה יותר טוב מהכל, זה השירות שאתם נותנים. אם אנחנו עוזרים בחיבור לקהילה ובחינוך ובקרב אנחנו מנסים

לעשות גם לעולם הנדל"ן, אנחנו כל הזמן מחפשים עוד דרך ועוד דרך ואתם מביאים את הרעיונות, ככל שאתם עושים את העבודה שלכם טוב, הסברת הפנים והמקצועיות והענייניות והזמינות, זה יותר חשוב מהכל, וזה גם אף פעם לא על גוף אחד. זה גם סוכנות, וגם משרד, וגם אולפנים וגם עמותות וגם אנחנו כעירייה, זה חייב להיות בשיתוף פעולה. אף אחד לא נותן את השירות מ-א' עד ת', ואני רוצה להגיד תודה לפיני ולכל המנהלות ולעובדים, שמובילים את התפיסה הזאת, שהעולה הוא במרכז ואנחנו צריכים להסתדר מסביבו, כמו שהוא צריך. זה לא תמיד מאפיין אותנו כעירייה, אבל בתחום העלייה זה כל כך חשוב לכולנו, שכולם עובדים בצורה הזאת וזה הדרך הנכונה. ואני מקווה שהשנה הבאה תהיה שנה שבה אנחנו נוכל להתרכז בריפוי ובהצמחה, ובאמת ליהנות מגל עלייה ופחות במקרים כואבים ובהטסות של משפחות ברגע האחרון, ובאיפה יישבו שבעה ויותר בלהביא את כל הציבור הזה שיכול להזניק את המדינה ובטח את ירושלים קדימה. נראה לי זה, כולנו נשמח להתעסק בדברים האלה. גם לגבי המילואימניקים, כמות המילואימניקים מקרב העולים היא גדולה בחלקה באוכלוסייה, אתם יודעים את זה, זה ציבור מגויס, ערכי, שחוה הרבה מאוד קשיים, החזרה שלו אחרי זה לעבודה וללימודים היא קשה מאוד ואנחנו שם כל הזמן דוחפים עוד תוכניות ועוד תוכניות ועוד תוכניות ונמשיך עם זה. אז אנחנו נמשיך במצב הזה, נמשיך בשיטה הזאת, נמשיך במדיניות הזאת של לעשות הכל בשביל העולים, זה יעודד את העלייה וזה גם מצווה כלפי כל מי שפה. אז תודה רבה לכולם, אני מקווה שיהיה לנו שנה טובה ובשורות טובות.

כולם:

אמן.

פיני גלינקביץ':

אז אני הכנתי כמה דברים ככה להגיד ולגבי דגשים, אני אקצר כי אין זמן, אבל הדגש הראשון שאמרת.. שכתבתי לי כאן, אמיתי, זה החידוש הזה שהתחזק הקשר עם משרד העלייה והקליטה. ואני אשמח שאווה מנהלת המרחב תגיד מספר מילים.

אווה כהן:

בשמחה. שלום לכולם. אני אווה מנהלת המרחב ירושלים ויהודה. האמת שאני מכירה פה כמעט את רוב האנשים, מעיד רגע על זה, שאנחנו בשיתוף פעולה מתמיד, אנחנו אכן עושים הרבה דברים כדי לחזק אותנו. אני רוצה להגיד לכם איזשהו נתון, בסדר? על השנה הזו, שקשור לעלייה לאזור, לאזור. אני אומרת לאזור כי זה בעיקר ירושלים אבל לא רק. אז שתכירו שמרחב ירושלים מתוך 11 מרחבים במשרד העלייה והקליטה, הוא בעצם הראשון בגודלו בכמות עולים שנשארים פה. יש לזה משמעות, בסדר? אם אנחנו סופרים רגע כמה עולים הגיעו למרחבים, אז אנחנו נראה שנגיד במרחב נתניה הם קצת לפנינו, נתניה והשרון, אבל אז כשאנחנו עושים אז את הבדיקה כמה עולים עלו לכאן ונשארו, ירושלים ראשונה מרחוק. זאת אומרת שמתוך, כמעט 2,500 עולים שהגיעו עד כה מתחילת השנה לאזור, מרביתם נשארו. עכשיו, זה אומר, זה אומר משהו עצום. קודם כל זה מעיד על הצלחה בקליטת העלייה של האנשים האלה.

אדיר שורץ:

אפשר רגע למחוא כפיים לצוות? זה לא..

אוה כהן:

בטח.

אדיר שורץ:

לא קורה מעצמו.

אוה כהן:

זה מעיד על איכות הקליטה, המודל כאן הוא באמת ייחודי, אנחנו רואים את זה. אני חוויתי את עולם הקליטה גם כשאני.. כמה שנים לפני שנכנסתי למשרד, אז יוצא לי להכיר גם רשויות אחרות. המודל כאן הוא כל כך עובד, הוא כל כך ייחודי. אני תמיד אומרת, יש איזשהו משולש שווה-צלעות של הפרויקטור היקר ברשות הקליטה, של יועץ הקליטה במשרד העלייה והקליטה, ופרויקטורים של עידוד עלייה יחד עם ארגוני עולים, מרכיב איזשהו שלם שלא רק מעודד עלייה, אלא גם תומכת בקליטה. ולכן אני רוצה להודות לכם מאוד, אני מנהלת קשר כמעט עם כל אחד פה, לטובת העולים, לפעמים זה ברמה האישית, באמת, ופיני יכול לשלוח לי על חדווה, הבת של לא יודעת מי, אז אנחנו נבדוק כל אחד, כי כל אחד כזה זה עולם ומלואו, ובכל אחד כזה אנחנו חפצים. ואני רוצה להודות לכם שהקשר בינינו ימשיך לטובת עידוד העלייה לירושלים ובוודאי עוד הצלחות בקליטה, אני מצטרפת לרב שמואל על מה שאמרת בצרפת, היריד האחרון היה חסר תקדים, כ-3,200 בתי אב נרשמו בפריז. רואים שם, היו שם באמת מגמות שהם ... עכשיו, לא לטעות, הרבה פעמים כמות האנשים לא בהכרח מעידה על עלייה פתאומית, אבל בהחלט מעידה על משהו שצריך רגע לדבר עליו, זה חוסר ידע. פה גם התפקיד שלנו להגביר את הידע לקהילות שרוצות ומעוניינות לעלות, וכן, אני כן, אנחנו כן צופים שבזמן הקרוב בטח עם הבחירות שמתקרבות בצרפת, הדבר הזה יקבל תאוצה. אז תודה לכם, שנה טובה ומתוקה, שהקדוש ברוך הוא ישמע לכל משאלות ליבכם, שנזכה לישועות טובות,

כולם:

אמן.

אוה כהן:

ושישוחררו החטופים, ושהחיילים יחזרו בשלום, בנפש, בגוף, וגם הילדים שלי.

כולם:

אמן.

שמואל מרציאנו:

תודה.

פיני גלינקביץ':

אז במשולש הקיים בירושלים, יש את העירייה, את משרד העלייה והקליטה ואת הסוכנות, כשבתוך הסוכנות אולפן עציון זה, אני תמיד קראתי לו, הפנינה בירושלים, ואנשים, לא מעט, לא עולים לירושלים, עולים לאולפן עציון, וזיוה והצוות, זה, באמת חלק מאיתנו. אז.

זיוה אברהמי:

אז שלום לכולם. תודה רבה על ההזמנה.

דוברת:

בואי.

זיוה אברהמי:

לא צריך. אנחנו מרגישים חלק, מרגישים בבית, מרגישים שותפים. אולפן עציון נוסד ב-1949, 76 שנים, אנחנו היינו הראשונים שקלטנו עלייה, ואנחנו נהיה על המפה תמיד, כי מה שאנחנו נותנים ביחד עם כל השותפים שלנו, זה לא משהו רגיל. שואלים אותי תמיד, למה אולפן עציון כל כך הרבה שנים נמצא בתחום העלייה? למה עשרות אלפי עולים מגיעים לאולפן עציון ירושלים? והתשובה היא, שאולפן עציון הוא בית. ואם אנחנו נדע לקלוט את העולים ולתת להם הרגשה של בית בחוויה שלהם, לא רק במילים, זה לא לחזור הביתה, זה להיות 24/7 עם העולים, כשיש אזעקה, לשבת איתם במקלט, להיות איתם בשבת, להיות איתם בחגים, לתת להם הרגשה שעלייה זה אנחנו והם זה אותו דבר. זה לא הם עולים וברגע שהם עולים, אנחנו פוגשים אותם בירידים, מבטיחים להם הבטחות, אבל צריך לקיים את ההבטחות. ומה שעושים בירושלים, מקיימים את ההבטחות, כי כשאתה בא, אתה מקבל בית, אתה מקבל אולפן, אתה מקבל פרויקטור שבא ועוזר לך ומלווה אותך, והקשר הוא אחד. זאת אומרת, אני יכולה להתקשר לאווה ולהגיד לה שיש עולה שלא קיבל סל קליטה ובמידי מטפלים בו והוא מקבל סל קליטה. ומה שאנחנו עושים כאן זה באמת, הרגשה של בית ותחושת שייכות. בן אדם עושה עלייה, רוצה להרגיש שייך למשהו, אז או לקהילה, או לבית, או למשפחה, או לעיר, ואפילו אנשים עושים עלייה כי הם מרגישים שירושלים היא הבית שלהם. יש כאן מעל מיליון תושבים, אני לא יודעת, כן?

פיני גלינקביץ':

מעל? כן?

זיוה אברהמי:

יש מעל?

פיני גלינקביץ':

יש.

זיוה אברהמי:

ועדיין העולה מרגיש שמתייחסים אליו בצורה של פרט, של בן אדם. אז להגיד לכולם תודה רבה. אני אשמח שעזרא שלנו יגיד שתי מילים קטנות, שתראו מה זה חוויה של אדם שעשה עליה לירושלים והחליט לחיות את החיים שלו בירושלים. להגיד תודה ליהודית ולטלי שהייתה צריכה לצאת, ולכם השותפים שלנו, שנמשיך לעשות עליה, שנמשיך להרגיש שהבית הזה הוא בית חם ואוהב, גם קשה אבל ביחד אנחנו מתגברים על הקושי. אז תודה רבה לפיני, לכולם. עזרא, שנייה קטנה.

עזרא צביפל:

כן. תודה רבה. שלום לכולם. אני, כן, אני רוצה להוסיף רק כמה מילים, כאילו, ככה נמשיך, עוד ארוך, אז נהיה פה עד בדיוק ערב ראש השנה. כן, שמי עזרא, אני מדריך באולפן עציון ירושלים, ואני גם עולה חדש באותו זמן, אני עליתי לפני אפילו פחות משלוש שנים, כן, בנובמבר זה יהיה שלוש שנים. אז, מפעל החיים שלי בארץ פה בירושלים, אצלנו באולפן עציון, ואחרי שסיימתי את הקורס שלי שלמדתי את העברית, כי לא דיברתי בכלל כשעליתי, התחלתי לעבוד שם ואני באמת, עכשיו זאת הזדמנות מאוד חשובה בשבילי להגיד לכל הצוותים שנמצאים ו שנמצאות פה לכל הארגונים, באמת תודה רבה כי אני לא רק מקבל כעולה, אני יכול לראות כמה כוח אנחנו נותנים, כמה עזרה, כמה אהבה שלנו לעולים חדשים, ושאני מקבל גם כמו עולה וגם חלק מהצוות, זה מטורף, באמת, ואני בטוח שאם אנחנו נמשיך ככה, או אולי אפילו עוד יותר ועוד יותר, זאת תהיה שנה מאוד-מאוד טובה גם בשבילנו, גם לכל העולים שלנו. תודה רבה... שנה טובה ומתוקה.

פיני גלינקביץ':

תודה. בואו נשים את הסרטון. אנחנו פשוט בלוח זמנים.

⋮

הקרנת הסרטון.

עולה:

(באנגלית)

עולה:

אני הגעתי לירושלים פעם ראשונה לפני שבע שנים, ואז באתי לביקור של עשרה ימים, וכבר הרגשתי שהעיר הזאת מאוד-מאוד מיוחדת ורצייתי ללכת פה יחפה ולהרגיש את האבן הירושלמית. וזה ממש

גרם לי להרגיש שאני רוצה לעבור לכאן, ואז עשיתי תוכנית מסע. אני נדדתי הרבה בארץ, ואחרי תקופה של שלוש שנים חזרתי לכאן, ואני ממש שמחה.

עולה:

(בספרדית)

עולה:

(בצרפתית)

עולה:

(באנגלית)

עולה:

(בצרפתית)

עולה:

(באנגלית)

עולה:

(ברוסית)

עולה:

(בספרדית)

עולה:

(ברוסית)

עולה:

(באנגלית)

עולה:

זו חוויה מעיר מאוד מיוחדת ומרגיש שיש פה הרבה מאוד אנשים מתרבויות שונות וכולנו מנסים לבנות פה איזה דו-קיום וזה מאוד-מאוד מרגש, ואני רוצה לתמוך בזה.

עולה:

בקיצור, אז אני מרוסיה, נכון, אני מסיביר וזה לא כל כך היה לנפוץ לפנות לעיריית הסיביר שלי, נכון? כשמתי אנשים פונים לעיריות, נגיד בערים מברית המועצות? כשיש לך איזשהו קנס, נכון? כשיש לך איזשהו בעיות, כשאתה הולך לכלא וכולי, אבל כאן לפני שעליתי לירושלים, שמעתי שיש פה עיריית ירושלים שכל כך דואגת לעולים חדשים, במיוחד לדוברי רוסית. אני לא יודע אם זה גם בעלי מזל מי שלא דובר רוסית, אבל אנחנו... וזהו, זה פשוט, נעים כזה שיש לנו... מפלט, ובחרים נקודתי כזה אנשים, למי, מי זקוק למה ועוזרים ומסייעים, ו-וואלה, פשוט תודה רבה לכם, אחלה.

דוברת:

במסגרת מחלקת קהילות ותרבויות עולים, פועלים כיום 50 ארגונים בתוכניות, ומאות מתנדבים המסייעים לעולים חדשים בתהליך הקליטה, במציאת בית ובבניית תחושת שייכות לעיר ירושלים.

עולה:

אני אשמח לאחל לירושלים לראש השנה להמשיך ולצמוח ולהתפתח. אני רואה כמה העיר הזאת עברה, כאילו, במהלך ההיסטוריה, וכמה בכל מקרה היא חזקה וידועה בעולם. ועדיין קיימת, כן? עדיין קיימים פה המון חיים יפים. אז אני מאחלת להמשיך להתפתח, לצמוח, לאנשים להיות שמחים וליהנות מהיופי שבתוך העיר.

עולה:

(בספרדית)

עולים:

שנה טובה לכולם.

עולה:

(בצרפתית)

עולה:

(באנגלית)

עולים:

שנה טובה ומתוקה. חג שמח.

פיני גלינקביץ':

חברים יקרים, אני רוצה להתחיל את הברכה שלי בקודם כל להגיד לכם תודה. תודה רבה על העשייה המופלאה שלכם לאורך השנה. עשייה מורכבת בשנה מורכבת. איך מעודדים עלייה בשנה כל כך קשה, איך עובדים וקולטים את העולים בצורה מיטבית כדי שישארו בירושלים. עשיתם ואתם

עושים עבודה מופלאה, ואני רוצה להודות לכם מקרב לב. הנתונים מוכיחים ומראים את העבודה. רוב העולים שמגיעים לירושלים נשארים וזה פשוט מדהים. אז אני אסיים ואני מאחל לכולנו, שנה טובה, שנה של אושר, בריאות, נחת מהעשייה, נחת מעצמכם. מי ייתן ונזכה לזמנים טובים, שהחטופים יחזרו אלינו בשלום, שהפצועים יתחילו את תהליך ההחלמה, ושהמצב יחזור להיות רגוע ושליו. ושוב, תודה לכם על הכל ושנה טובה ומבורכת.

פיני גלינקביץ':

תודה לקרינה על העבודה המופלאה... תודה לכל מי ששלח את הדברים. תודה לאתי שעומדת שם בצד אבל בזכותה, חלק גדול מ... תודה רבה. ועכשיו, מנהלות המחלקה היקרות שלנו. אלה לא יכלה להגיע, היא חולה, לא, היא לא חולה, אבל היא עסוקה בבית, אז אתם תייצגו אותה. אבל בואו נתחיל בקטע של עידוד עלייה. גלית.

גלית זומו:

שלום לכולם. כיף ומרגש לראות את כולם, זה לא קורה לנו הרבה אבל זה תמיד נחמד ונעים. אז נתבקשתי ככה לציין כמה נקודות, כמה פרויקטים מיוחדים שהיו לנו השנה. שנה מורכבת וזו שלפניה מורכבת גם היא, ובתוכה, עיקר העשייה היא עשייה ועבודה פרטנית. אתם, צוות עידוד עלייה, שנמצא שם בכל כך הרבה סיפורים מרגשים, סליחה על הגב.

דוברת:

לא, אני מקשיבה.

גלית זומו:

של משפחות רבות ונמצא שם בכל כך הרבה נושאים, קטנים וגדולים, ובדרך שהיא לא פשוטה, והרבה-הרבה כוחות שמושכים. מצד אחד, הרבה מקרי אנטישמיות והרבה משפחות שמבינות שהן צריכות ורוצות להגיע לעשות עלייה. מצד שני, לעודד עלייה בתקופת מלחמה, לא פשוט בכלל. הרבה התלבטויות ואתם שם, הצוות, לאורך כל הדרך. אז יישר כוח ובאמת, זאת העבודה הפרטנית העיקרית, אבל בתוך כל זה, גם אגע בכמה נקודות קטנות והם באמת רק דוגמאות בדרך לעשייה ענפה. הם באמת מהתקופה האחרונה. אני אגיד את זה ככה לפי צוותים, צוות אנגלית, בשנה האחרונה וגם בשנה שלפניה, עובד קשה ובמרץ על כל עניין השיווק הדיגיטלי. אנחנו כמה כוח יש לזה, ואם אתם נכנסים ואני מציעה ומבקשת, תיכנסו, תראו, כל כך הרבה חומרים יפים וטובים, חומרי מידע ושיווק על העיר ובעיקר סיפורי עלייה והצלחה. ראיתם פה בצורה מדגמית, זה מרשים ובאמת פרויקט ענק, פודקאסט, מענה בתוך קבוצות ברשתות החברתיות, מגיע להמון קהילות בחו"ל, זה מייצר הרבה מאוד קשר, הם חוזרים אלינו ואנחנו ממשיכים אותו, והרבה פעמים זוכים גם לראות אותם פה. אז יישר כוח, באמת, אם אתם מכירים את המושג שנקרא קידום אורגני, זה אומר מוצר דיגיטלי טוב, שמשווק את עצמו. וזה בהחלט מה שקורה בכל ערוצי המדיה של דוברי אנגלית, יישר כוח גדול. אני אתן עוד דוגמה של פרויקט שהתחיל ממש בקטן, קוראים לו מועדון

דיבור, לדוברי רוסית, פעילות במדינות חבר העמים לשעבר. זה התחיל ממש ממפגש אחד-שניים, הפרויקט הוא בשיתוף ארגון נתיב. כולכם יודעים ומכירים עד כמה הנושא של עידוד עלייה בארצות האלה, הוא לא אפשרי, לא מדובר ויש בו הרבה-הרבה אתגרים. הפרויקט הזה התחיל מאוד בקטן והוא גדל למדי חודש יותר מ.. בין עשרה ל-15 מפגשים במדינות שונות, מוסקבה ואוקראינה, ובאקו ואזרבייג'ן ועוד הרבה מדינות שמתקיים מפגש שכולו עברית וכולו ירושלים. בלי לומר עידוד עלייה, בלי לומר בואו תעלו, מדברים שעה על ירושלים. פרויקט מדהים ופורץ דרך שרק הולך וצובר תאוצה. זה פרויקט של מועדון דיבור. אני אגע קצת בתחום הצעירים. מהצוות שלנו אביגיל וסופיה מובילות שני דברים מאוד מרכזיים לאורך כל הדרך. הראשון הוא את המשחק שלנו דיסקבר גיי-אל-אמ. אני אתן דוגמה קטנה וזה באמת בשיתוף עם אריאל. היה לנו משחק של 120 דוברי ספרדית במסגרת המכון למדריכים בקריית מוריה. זאת עבודת עידוד עלייה שאנחנו רואים אותה לטווח ארוך. החברים הצעירים האלה חוזרים הביתה, חוזרים הביתה והם עצמם השגירים, הם מדריכים בתנועות נוער, הם מנהיגי קהילות נוער, והשמועה הזאת עוברת והרבה מהם גם חוזרים ובעיקר מספרים על ירושלים מנקודת מבט טובה של היכרות עם אנשי המקצוע, של היכרות עם נקודות חשובות בעיר בשירותי הקליטה. דבר שני והוא באמת אחד הדברים הגדולים והמרכזיים אצלנו לאורך השנים, סליחה על הגב אבל זה העבודה המדהימה עם אולפן עציון ועם הצוות, לאורך כל המחזור. זיוה וצוות המדריכים ביחד איתנו בנקודות שונות במהלך המחזור, כדי קצת לעשות סדר לעולים, או אולי בנושא ירושלים, הם פוגשים כל כך הרבה אנשים, כל כך הרבה גופים ואנחנו שם בכמה נקודות במהלך המחזור, להראות להם שאנחנו כאן. אם זה ביריד פתיחה שכולכם שותפים ותודה לכם מראש, אבל באמת כדי להראות להם על נותני השירותים הרבים והשפות הרבות שבהם ניתן בשירות עם העמותות והארגונים שנמצאים בירושלים, ומאוחר יותר מפגשים עם הפרויקטורים וקשר שוטף, ושבוע מדהים שנקרא שבוע הצעד הבא, שאחת המטרות שלו היא להראות להם שבצעד הבא, אחרי אולפן עציון, ירושלים ואנחנו כאן בשבילם, ושם נוגעים בהיכרות עם קהילות ובסיורי תעסוקה וביריד משרות. אני רק אתן דוגמה קטנה למספר ולפוטנציאל, ואני אגיד שהכל בשיתוף פעולה מאוד צמוד, עם כל הגורמים המעורבים, עם אולפן עציון ועם משרד הקליטה, וממש תענוג ככה של עבודה משותפת. יריד משרות שאנחנו מקיימים בסיום השבוע הבא. ביקרו בו 800 צעירים בשנה שעברה, אנחנו משחזרים את זה גם השנה. ואני אגיד שוב, תודה ענקית זיוה, לך ולצוות לאורך כל הדרך.

זיוה אברהמי:

תודה לכם.

גלית זומו:

זהו, חברים. זה קצת, קצת מהעשייה שלנו, קצת טעימה קטנה. עוד דבר אחד סליחה לפני הסוף, קטן אבל גדול. התוכנית על עידוד עלייה לדוברי צרפתית, לבנה ואלי שם בפרויקטים השונים, שנה של הצלחה גדולה, בהרבה פרויקטים חדשים שנפתחו וצברו תאוצה. מוקד, מוקד טלפוני לעולים, הלו עלייה ירושלים, פרויקט של ציון בסלון, שמביא את ירושלים ממש לסלון, לסלון של המשפחות

בצרפת, עם המידע והסיפורים והחוויית והחומרים. ליווי מתמיד והכשרה של האנשים ושל העובדים, באמת שנה שהביאה פריחה גדולה גם בתחום הזה, ועוד הרבה פרויקטים בתוכנית הזאת, אבל אני אקצר. שנה טובה ומתוקה לכולכם.

כולם:

תודה. שנה טובה.

פיני גלינקביץ':

תודה, גלית. אחרי שעודדנו עלייה ואחרי הקליטה הראשונית, בסוף הם גרים בירושלים. עינת.

עינת בן יהודה:

אני אשמח. אני לא אעשה גב לאף אחד אז אני אעבור רגע לשם.

פיני גלינקביץ':

בסדר גמור.

עינת בן יהודה:

אני לומדת מניסיון של חברים. טוב, אז עם מה אני אתחיל? אני אתחיל בזה שאני כל כך גאה לנהל את המחלקה שהיא מאוד ייחודית, היא קיימת רק בירושלים. המחלקה לקליטה בשכונות, היא בעצם כבר לא רק קליטה בשכונות, מהשנה הזו היא מחלקה לקליטת עלייה, כי בסוף יש לנו 18 מוקדי קליטת עלייה, אין מודל כזה בשום עיר אחרת, וזה, המספרים דיברו בעד עצמם. האיכות של הקליטה, כי אנחנו בעצם יוצרים רצף שירות מעידוד עלייה לקליטה הראשונית, ולקליטה וליווי העולים עד עשר שנים בארץ, זה משהו שמאפשר לחבק אותם לאורך זמן. אז המחלקה גדלה והשנה הצטרפה אלינו אפרת, מדריכה ומנהלת מוקדי קליטה חדשה, וגם היחידה של רווחה ומימון זכויות בעצם, ואנחנו מנסים לייצר חיבורים עוד יותר גדולים ממה שהיו עד כה, זה ככה הדבר הראשון שהוא, מבחינה ארגונית. ולצד זה, אני, יש את עשייה ענפה והייתי צריכה בפינצטה לבחור מה הדברים שאני רוצה לשתף שהם היו חדשים השנה. אז אחד, קורס מנהיגות למנהיגי קהילות חרדיות-צרפתיות. זה משהו ייחודי מדהים שיוסי מיימון מוביל, בשיתוף הגיונט ובשיתוף העירייה כמובן, וזה מאוד-מאוד משמח לראות אנשים שהתגייסו ברצינות מדהימה, יושבים ולומדים לאורך כמה שבועות, במטרה שבסופו של הקורס הזה, הם יוכלו גם להוביל את הקהילות שלהם טוב יותר וגם להיות שותפים שלנו בקליטת העולים החדשים, עם התבוננות, כאילו, מתוך המקום הזה, אני ככה אתחבר למה שיהודה אמר קודם, הסיפור הזה של איפה הוותיקים, או הצברים, רואים את עצמם כמחבקים, לא רק לצד אנשי המק... בעצם לצד אנשי המקצוע, גם החברה הישראלית צריכה לראות איך היא מחבקת את זה. ומזה אנחנו רוצים באמת לראות אותם כפורום פעיל וממשיך, הרבה מעבר לקורס. בעניין של ותיקים אני אגיד שבנווה יעקב מתקיימת תוכנית שהיא, יש לה ככה גלגולים אבל השנה בצורה ממש חזקה, יש כמות של משפחות ותיקות שמאמצות עולים חדשים, וכל

ראש חודש מקיימים גם מפגש קבוצתי אבל בעצם הם מלווים את המשפחות האלה ועוזרים להם בחיי היום-יום, בשאלות הקטנות של מעבר למה שיכולים לתת אנשי המקצוע, וזה דבר שהוא מאוד-מאוד יפה ומבורך ונשמח גם לשכפל אותו. עברית, זה דבר נורא-נורא חשוב. אז אפשר לעשות מועדון ולדבר על ירושלים, וזה קורה טרם עלייה, אבל במוקדי הקליטה השונים מנסים לפתח מודלים ייחודיים ללימוד עברית, בצורה יצירתית. בלב העיר מתקיים מועדון עברית, שהוא דרך שירה ים-תיכונית. זה משהו שהוא חדש, זה הוא מעניין, הנה, ויולטה נמצאת פה, כל הכבוד .. על היוזמה.

ויולטה רמיזוב:

עוד לא פתחתי אבל.

עינת בן יהודה:

עוד לא פתחת אותו.

ויולטה רמיזוב:

עוד לא, זה כן, כבר מתוכנן..

עינת בן יהודה:

אז זה משהו ממש-ממש ייחודי, משהו ממש-ממש ייחודי. גאוני.

דוברת:

ממש. אני מכירה קהילות שהם דרך השירים האלה..

עינת בן יהודה:

אוקיי. גיל ציין קודם את הסיפור של העולים החדשים שהם מילואימניקים בעצמם, חלקם מתמודדים גם עם, בעצם ההסתגלות הראשונית וההתאקלמות בארץ, וכמו שאמרו לנו ככה, חלק, חלקם, הדגל קורא לנו אנחנו עושים את זה, אין מה לעשות. וזה אתגרים מאוד-מאוד מורכבים, זה אתגר כפול, מעבר בעצם להתאקלמות וללא... התאקלמות, ולבניית הרשתות חברתיות, הם צריכים להשאיר את הנשים, את בנות הזוג בבית, להתמודד עם זה, כשאין להם בעצם את אותו עורף משפחתי. אז השנה, באמת, עשינו כל שיכולתנו, גם ברמה הפרטנית ללוות משפחות כאלה, אבל גם מיוזמה שעלתה מהשטח, ובאמצעות שותפות, גם עם ארגון או-יו, וגם בעצם עם תרומה מאוד יפה שהגיעה מריברדייל בניו יורק. פתח.. עשינו שבתון למשפחות מילואים דוברות אנגלית, וגילינו שזה רק הקצה וזאת ההתחלה, ואנחנו ממש מעוניינים לראות איך אנחנו מסייעים להם לבנות קהילה של משפחות דומות להם, על מנת לסייע. נוער, נוער עולה. לעלות, כשאתה בוחר לעלות, זה החלטה, אבל אתה לוקח איתך כשאתה עם משפחה, גם את בני הנוער, שהוא לא בטוח שהם שמחים לעזוב את החברים שלהם ולעזוב את הקבוצת שווים שלהם ולהתחיל את הכל בארץ חדשה. ולנוער עולה יש אתגרים מאוד מורכבים. השנה נפתחו שתי מסגרות מדהימות ומיוחדות. אחד, זה מועדון מחוברים

בפסגת זאב, מועדון נוער עולה. רובו לעולים דוברי רוסית, שחלקם עלו בעצם בעליות החל מפברואר 2022 כמובן עקב המלחמה בין אוקראינה ורוסיה, אבל חלקם, גם דוברי צרפתית וגם דוברי שפות אחרות שלאט-לאט מוצאים את עצמם והם מתחברים למועדון הזה, זה נותן להם בעצם את המקום של השייכות, ודרך זה יש להם את האפשרות להתחבר לחברה הישראלית ממקום קצת יותר בטוח. יש שם פעילות כמה פעמים בשבוע והם מדהימים, ופעילות מאוד מעניינת בבית וגן. כן. זה קבוצה, קבוצת נוער שנוער עולה שגם מתמודדת עם מה שנקרא עם ההסתגלות ועם הקשיים ואולי, אנחנו רוצים לראות איך אנחנו מייצרים מניעת נשירה, נפתחה קבוצת חזנות לנוער עולה, ודרך זה הם מחזקים את העברית, והם מרגישים רגע מסוגלות, תחושת מסוגלות. בסופו של דבר, אחרי כמה ככה מפגשים, היה מופע להורים, ההורים פתאום הרגישו תחושה, ההורים העולים, וואו, הילדים שלנו מסוגלים, הם, יש להם יכולת להתקדם גם בתחום הזה. יש הרבה דברים אבל נראה לי שאני אסתפק בזה ואגיד עוד דבר אחד אחרון. בשנה האחרונה עשינו, בשנתיים האחרונות עשינו ככה מאמץ להגיע לקהילת דוברי הספרדית בעיר. זאת הקבוצה הרביעית בגודלה, אבל משמעותית יותר קטנה מהאוכלוסיות האחרות, אבל הרגשנו צורך שאנחנו, להגיע לאוכלוסייה הזאת במחלקה אצלנו. בעידוד עלייה יש שנים פרויקטורים ובאמת אנחנו רואים שברגע שאנחנו מעמידים את המשאב הזה, אנחנו מצליחים להגיע אליהם. אחד הדברים שנפתחו השנה זה מועדון חברתי למבוגרים. ואחרון חביב, בכל זאת אני אגיד, בנווה יעקב, קמה קבוצת מועדון חברתי של גברים בגיל השלישי. הם הסבים והסבתות של הנכדים שלהם שהם באו לעזור להם, לילדים שלהם לטפל בילדים, וזה מה שנקרא עלייה של הסבים והסבתות. והם מרגישים שהגיע הזמן לעשות משהו גם לעצמם, והם נפגשים בצורה קבועה ונותנים תמיכה אחד לשני, ואנחנו רואים בהם כקבוצה שאנחנו יכולים ככה לעבוד איתה ולחזק אותה. יש הרבה דברים, אבל פניי כאן כי הגיע הזמן לעצור. אז שתהיה שנה טובה לכולם ושתמשיך להיות עשייה מבורכת, וכל הברכות שבירכו קודם שיתקיימו.

פיני גלינקביץ':

תודה, אמן. נורא קשה לעצור אותם אבל יש לנו עכשיו את מרינה שתציג את המחלקה, תציג את המחלקה, על הדברים החדשים בעשייה, אחר כך נרים כוסית ונברך לשנה החדשה.

עינת בן יהודה:

אז לפני שמרינה קמה, אני מתגנבת שוב לשנייה להגיד. לפני שמרינה מדברת להגיד, שאולי, רציתי להגיד את זה בסוף הדברים שלי אבל פניי קם ובלבל אותי. העשייה הזאת לא הייתה אפשרית,

פיני גלינקביץ':

אחרי 20 שנה עוד אני מבלבל אותך...?

עינת בן יהודה:

ללא שותפות יוצאת דופן עם המשרד לעלייה וקליטה, לא רק במימון אלא גם במחשבה מקצועית, בשיתוף פעולה שהוא ארוך שנים. תודה, אווה.

אווה כהן:

תודה לך.

עינת בן יהודה:

תודה למשרד, תודה על השותפות.

מרינה גוטגרץ:

אז אני היום בכובע של אלה חודוס, מנהלת מחלקה של קהילות ותרבויות עולים, אני לצד של התרבויות, אני אחראית על אומנים עולים ופעם ראשונה בחיים אני קוראת ולא מספרת. אז רק לגבי סיפור הצלחה, אני מקצרת כי אין לנו זמן. סיפור הצלחה ראיתם בסרטון, אליזבתה שדיברה עברית יפה, היא אומנית שלנו, היא מייצגת את העבודות שלה מזכוכית.. עבודות מאוד, יצירות מאוד יפות, בתערוכה החדשה במרכז התרבויות ומפה אני מתחילה את הנאום של אלה. מה שחשוב לי להדגיש שיש המון סיפורי הצלחה וקוראים להם, אני יכולה להוסיף המון שמות, דליה, ז'רר, ז'קלין, ג'ייסון, ועוד ועוד ועוד, מאות כאלה, שקיבלו מענה במרכז התרבויות והציגו, קיבלו את הבמה והציגו את היצירות שלהם. אז השנה האחרונה הייתה שנה מאתגרת במיוחד, ודווקא בשנה זו, אולי יותר מתמיד למדנו שכמה תרבות היא חשובה, ובמרכז התרבויות הצלחנו גם בתנאים הקשים לשמור על עשייה תרבותית וחברתית, קיימנו 185 אירועי תרבות וחברה, השתתפנו בהם 8,950 תושבים. גם אני רוצה להוסיף שמתחילת ה.. אחרי שבעה באוקטובר, הרגשנו שבאים יותר ויותר לאירועים שלנו. זה היה מוזר אבל באמת הרגשנו שתרבות יותר חשובה בימים קשים האלה. 273 אומנים עולים קיבלו ליווי אישי ופרטני במרכז התרבויות, אבל לא הסתפקנו בשמירה על הקיים, השקנו השנה פרויקטים חדשים ופורצי דרך. אנחנו מתכננים פרויקט פיילוט, חממה לאומנים עולים ייחודי להכשרת אומנים עולים והשתלבות בעולם התרבות הישראלי, בשיתוף, מה שחשוב זה באמת חדש אצלנו, בשיתוף אגפי תרבות ותעסוקה של העירייה. עברית דרך אומנות, תוכנית חווייתית משלבת למידת עברית עם חיבור לזהות תרבותי בבסיס, בבסיס תערוכות שלנו במרכז התרבויות, אנחנו עושים את זה. יוצרים יחד, מפגשי יצירה משותפת בין אומנים ותושבים יחד מספרים סיפורי חיים, חוויות הגירה, בואו נגיד עלייה וקליטה, ויוצרים שפה תרבותית חדשה. קולנוע ישראלי, נקרב.. הקרנות סרטים ישראליים, דיונים ופתיחת דלת לעולם התרבות המקומי. עכשיו אני מעבירה זכות דיבור לסשה, באמת קצר על קהילות, זה חלק שלו.

סשה:

פיני, אפשר?

פיני גלינקביץ':

בטח.

סשה:

אני רק רציתי להזכיר שגם אני לא מנהל של מחלקה קהילות ותרבויות עולים ואלה כמובן יכולה לעשות את זה יותר טוב מאיתנו, ואנחנו רק משתמשים בגיליון שהיא נתנה לנו, זה לא מה שהיא יכולה לעשות אבל זה, זה.. השנה אנחנו המשכנו באירועים האהובים, המסורתיים, כמו חגי ישראל, יום עצמאות, יום הניצחון, יום ירושלים, אירועים חברתיים, אירועים בתוך הקהילות ובין הקהילות, ובמקביל לזה גם עשינו כמה, יזמנו כמה תוכניות חדשות. אחד, ופה אנחנו עשינו את זה כל הדברים האלו, לפי הנהלים החדשים של משרד העלייה והקליטה, ואני רציתי להגיד רק כמה כיוונים שאנחנו המשכנו לעשות את זה. אחד מהם, מסע, מסע בזמן. זה התוכנית ש.. שלו מארץ ישראל עד מדינת ישראל. זה חיבור בין דורות ותיקים ועולים, סביב גם אירועים היסטוריים וגם סיפורי אישיים חיים. כיוון שפה בקהילה. פטפטי תרבות שיוכלו להסביר ולהראות לעולה חדש שעברית היא לא רק כלי נשק, אלא כלי חיבור וגם גשר תרבותי וגשר חברתי. ועוד כיוון, צעירים בקהילה. תוכנית קולה של ירושלים הצעירה, מיזם שיכול לעשות, להכין, מנהיגות צעירה ומשלב צעירים עולים ו-ותיקים, לחזק את הקשרים, צעירים לעיר וגם למדינה. כמובן יש עוד כמה דפים אבל, אני אעצור עם זה. שנה טובה, שנה מתוקה.

כולם:

שנה טובה.

סשה:

שיהיה לנו שקט ושלו.

פיני גלינקביץ':

תודה.

דוברת:

אמן.

פיני גלינקביץ':

תודה לכם. כל פעם כשאני שומע ואני מכיר ויודע את רוב הדברים אבל כמובן, לא מגיע לרמה של השטח להכיר את כל הניואנסים הקטנים, ורק לשמוע איך כל אחד ואחד מכם מדבר עוד ועוד, וקשה לעצור את כל השטף הדברים והעשייה, ואני עוד ביקשתי רק את הדברים ה.. אז יש המון-המון עשייה בהיבט של עידוד עלייה וקליטה. שנה מורכבת מאוד, ואני יכול להגיד סתם, מתוך כל מיני נתונים שהכנתי לדבר אבל לא נדבר עליהם, על החיילים העולים הבודדים שנמצאים בירושלים, 400, מעל 40 חיילים עולים בודדים נמצאים בירושלים בשכונות, אוכלוסייה שאנחנו צריכים לחבק אותה, לעזור לה ולראות איך משאירים אותה בעיר. הצעירים, העידוד עלייה, הקליטה, כל המסכת וכל העבודה הזאת היא באמת מתמצאת לנושא של לעודד את העלייה ולהשאיר אותם בעיר, ויש כל מיני

רשויות שאני לא אנקוב בשמם, שמתגאות במספר העולים שהגיעו לעיר וכולי. וכשאנחנו רואים את הנתונים שאווה דיברה עליהם, באמת, זה לא חוכמה גדולה להגיע מספרים לעיר, אלא כמה באמת נשארים בעיר, ואנחנו רואים את ירושלים שמובילה בהיבט הזה של העולים שהגיעו ונשארים בירושלים. אז אני חושב שזה, שזה המספר הקובע ותמיד מדברים על מדדים, לא כמותיים, אלא מדדים איכותיים. אז זה המדד הכי נכון לקליטה שלכם, ולעבודה שלכם. אני רוצה להודות לשמואל שיושב בשקט, אבל הוא באמת מחזיק תיק העלייה וקליטה, נמצא איתנו מאחורה, לא מעט פעמים אנחנו רואים אותו איתנו בירידים בצרפת, והמון עבודה, יושב, כמו שאתם רואים, חבר מועצה, משנה לראש העיר, יושב ומקבל קהל אחד על אחד ומדבר איתם ועוזר. היו מקרים שביום שישי בבוקר, הוא חזר ל.. הוא היה בצרפת ביום חמישי, ביום שישי חזר לארץ, וביום ראשון הגיע חזרה כדי להיות איתנו ביריד וביום שלישי הוא חזר. באמת, זה, זה, לא מדבר על ההשקעה ועל הזמן ועל הזה, יישר כוח על כל העבודה, על זה שאתה מאחורינו כל הזמן ובאמת מוביל את הנושא הזה, גאווה, גאווה באמת לנו ולכולם. ואתם מודל לכל הארץ, שתדעו לכם, בכל המקומות, משרד העלייה והקליטה וכולי, מדברים על ירושלים כעיר שיוצעת איך, כמה ולמה לקלוט עלייה, וגם לשמור על זכויות העולים בכל רגע נתון. אז מה שאני רוצה, מאחר ואנחנו בלוח זמנים צפוף, אני מתנצל על הלחץ אבל הוועדה הבאה כבר מחכה בפתח והתחייבנו לסיים כדי שיוכלו להכין את זה. אז.

דוברת:

עכשיו לכיבוד.

פיני גלינקביץ':

כבודו.

שמואל מרציאנו:

לחיים.

פיני גלינקביץ':

לחיים.

שמואל מרציאנו:

ברוך אתה אדוני אלוהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

כולם:

אמן.

פיני גלינקביץ':

אמן. לשנה טובה, לאושר, לבריאות, לנחת, להרבה עשייה, לכל מה שאתם יכולים לאחל לעצמכם, למשפחה, נחת. אני רק אגיד את הפירוש של גלינקביץ', כי מרציאנו נתן את הפירוש שלו לניצבים אבל, אני הייתי רוצה קצת לקחת את ה.. לא את הניצבים וילך, אלא דווקא את העניין של ה.. משה כשמדבר על הארץ החדשה ועל עשרת השבטים שלא... כשאני רואה את הרב ישראל עושה ככה, אז אני בדרך הנכונה. עשרת השבטים שאכן נמצאים, אבל גם אם חטאו וגם אם נמצאים, העלייה לארץ לא חייבת להיות רק דרך חזרה בתשובה. העלייה לארץ צריכה להיות כחלק מתוך השגרה, מתוך הרצון לעלות לארץ, ואנחנו נמצאים כאן כדי לעזור ולחזק ולחדד. אז אני בהחלט רואה את הפרשה הזאת ואת ה.. כל הנוהלים והחוקים לכניסה לארץ, חלק ממה שאנחנו עוזרים, לעזור ולעבור את הדברים האלה בצורה הכי קלה שיש. ואם אתה רוצה עוד לחדד מ..

שמואל מרציאנו:

לא, לא.

פיני גלינקביץ':

אני, קטונתי, אני.. אני בא מהאסכולה בית הלל או בית שמאי, אני לא זוכר.

זיוה אברהמי:

אני יכולה להגיד משהו שקשור לזה?

דוברת:

כן.

זיוה אברהמי:

כי בקטן, כי היינו בפרשת כי תבוא וכי תצא, ואתה לא יכול לבוא לארץ אם לא קודם כל יצאת מאיזושהי עבדות, מאיזושהי ...

פיני גלינקביץ':

תקשיב, כבוד סגן ראש העיר, תקשיב.

זיוה אברהמי:

אז כשאתה אומר, כי תצא, אחר כך אתה לא יכול להגיד כי תבוא.

יהודה פרוידגר:

כי תבוא.

זיוה אברהמי:

צריך לברך את כל מי שבא ולזכור שהוא גם יצא ממקום כדי להגיע אלינו.

פיני גלינקביץ':

אז זכינו ואחד ממיישבי, אחד, תודה. אחד ממיישבי ירושלים, סגן ראש העיר, אריה קינג, כוס יין.

יהודה פרוידגר:

לחיים.

פיני גלינקביץ':

לחיים. ונסיים ב... עולים חדשים, התיישבות בירושלים וירושלים העיר שעושה את כולנו חברים ושותפים.

כולם:

לחיים. שנה טובה. אמן.

פיני גלינקביץ':

לחיים. אמן. שנה טובה.